отогава! Хуйян не ви е вече помощница! Да видим, ще смогнат ми хубавите стихове да ви заменят добрата прислужница!..

Чжсан — Хуйян! Хуйян! Моята ~~ти~~ се, не се сърди на бедната си госпожа. ~~Момин-~~ ~~ската~~ любовта на момчето плаха, ~~бои~~ плаши се от собствената си сянка.

Хуйян — Но не се е ~~научила~~ уплашила да назначи среща на недостатъчния студент, който само възпява и свири на луни, щом види пред себе си стена, а не съобразява, че през нея може да се прехвърли! ~~през нея~~.

Чжсан — За ~~[illegible]~~ плахостта на госпожата и [illegible] недостатъчността на студента моя прошка от добрата Хуйян!

Хуйян /пее/

~~Не е лесно да разгадаеш мо-~~
Момите — иди, разгадай!
мине
Погледнеш я, плаха, ~~боязлива~~ страхлива —
~~Ах ах~~ На уста,
~~Мляко пълни~~ има тя
~~На устата~~ още мляко...